

235/2004. (VIII. 13.) Korm. rendelet

a Magyar Köztársaság Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között Moszkvában, 2002. december 20-án aláírt légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről

Hatályos: 2004. 08. 13. –

(A jóváhagyásról szóló jegyzékváltás 2003. július 31-én megtörtént, a megállapodás 2003. augusztus 30-án lépett hatályba.)

1. § A Kormány a Magyar Köztársaság Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között Moszkvában, 2002. december 20-án aláírt légiközlekedési megállapodást e rendelettel kihirdeti.

2. § A megállapodás magyar nyelvű szövege a következő:

„

Légiközlekedési megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya között

A Magyar Köztársaság Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya, a továbbiakban Felek: tekintettel azon tényre, hogy a Magyar Köztársaság és az Oroszországi Föderáció tagjai az 1944. december hetedik napján, Chicago-ban aláírásra megnyitott Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezménynek; azon óhajtól vezérelve, hogy Megállapodást kössenek az államaik területe közötti és azokon túli légijáratok létrehozása céljából; az alábbiakban állapodnak meg:

1. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Jelen Megállapodásban használt fogalmak a következő jelentéssel bírnak:

a) „Egyezmény” – a Chicago-ban, 1944. december hetedik napján aláírásra megnyitott Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény, valamint annak bármely függeléke és módosítása, amelyek az Egyezmény 90. cikke alapján elfogadásra kerültek – a függelék és a módosítás a Felekre való alkalmazhatóságának mértékében –, valamint az Egyezmény bármely, annak 94. cikke alapján elfogadott módosítása, amely ratifikálásra került a Magyar Köztársaság, valamint az Oroszországi Föderáció által;

b) „légiközlekedési hatóságok” a Magyar Köztársaság esetében – a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium vagy az említett Minisztérium jelenlegi feladatainak ellátásával megbízott bármely személy vagy szerv, és az Oroszországi Föderáció esetében – az Oroszországi Föderáció Közlekedési Minisztériumának Állami Polgári Repülésügyi Hatósága vagy az említett Hatóság jelenlegi feladatainak ellátásával megbízott bármely személy vagy szerv;

c) „kijelölt légiközlekedési vállalatok” – jelen Megállapodás 4. cikkével összhangban kijelölt és engedélyezett légiközlekedési vállalatok;

d) „terület” egy állam vonatkozásában – szárazföldi területek, felségvizek, belvizek, valamint a felettük elhelyezkedő légtér, amely az egyik Fél államának szuverenitása alá tartozik;

e) „viteldíj” – utasok, csomagok és áru (kivéve a postai küldeményeket) szállításáért fizetendő díjak, valamint az ilyen díjak alkalmazását szabályozó feltételek, beleértve az ügynökségek és egyéb kiegészítő szolgáltatások árait és feltételeit;

f) „légijárat”, „nemzetközi légijárat”, „légiközlekedési vállalat” és „nem-kereskedelmi célból történő leszállás” fogalmak jelentései az Egyezmény 96. cikkében meghatározott jelentéssel bírnak.

(2) Jelen Megállapodás Függeléke a Megállapodás elválaszthatatlan részét képezi.

2. cikk

Forgalmi jogok nyújtása

Mindegyik Fél megadja a másik Félnek a jelen Megállapodásban rögzített jogokat a Megállapodás Függelékében meghatározott útvonalakon nemzetközi légijáratok létrehozása és üzemeltetése céljából (a továbbiakban „megállapodás szerinti légijárat” és „meghatározott útvonalak”).

3. cikk

Jogok

(1) Mindegyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai – a meghatározott útvonalakon történő megállapodás szerinti légijárat üzemeltetése során – a következő jogokat élvezik:

a) a másik Fél állama területének leszállás nélküli átrepülése;

b) nem-kereskedelmi célból történő leszállás a másik Fél államának területén;

c) leszállások a másik Fél államának területén, a jelen Megállapodás Függeléke szerinti útvonalon meghatározott pontokon nemzetközi forgalomban utasok, áru és postai küldemények felvétele és/vagy kirakása céljából.

(2) Jelen cikk egyetlen rendelkezése sem jogosítja fel az egyik Fél által kijelölt légiközlekedési vállalatokat arra, hogy bér vagy díj ellenében utasokat, árut és postai küldeményeket szállítsanak a másik Fél államának területén fekvő pontok között.

(3) A megállapodás szerinti légijáratok repülési útvonalait és a határátlépési pontjait mindegyik Fél, saját államának területe vonatkozásában, maga határozza meg.

(4) Abban az esetben, ha a kijelölt légiközlekedési vállalatok egyezményt kötnek a légijárművek üzemeltetésével, valamint a megállapodás szerinti légijárat üzemeltetése során szállított utasok, áru és postai küldemények vonatkozásában felmerülő kereskedelmi ügyek rendezésével kapcsolatban, akkor ezt – amennyiben valamely Fél államának jogszabályai előírják – be kell nyújtani a Felek légiközlekedési hatóságai részére.

A földi műszaki kiszolgálásra vonatkozóan az egyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai megfelelő megállapodást kötnek olyan vállalkozásokkal, amelyek a másik Fél területén ilyen szolgáltatások nyújtására jogosító engedéllyel rendelkeznek.

4. cikk

Kijelölés és engedélyezés

(1) Mindegyik Félnek joga van, a másik Fél írásos értesítése mellett, a megállapodás szerinti légi járatok meghatározott útvonalakon történő üzemeltetésére légiközlekedési vállalatokat kijelölni.

(2) Az ilyen kijelölésre vonatkozó értesítés kézhezvételekor a másik Fél haladéktalanul, jelen cikk (3) és (4) bekezdéseinek rendelkezéseivel összhangban, kiadja a kijelölt légiközlekedési vállalatoknak a megfelelő üzemeltetési engedélyeket.

(3) Az egyik Fél légiközlekedési hatóságai az üzemeltetési engedély kiadását megelőzően megkövetelhetik a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatától, hogy igazolja az első Fél államának jogszabályai által általában előírt és a nemzetközi légi járatok üzemeltetése során ezen hatóságok által ésszerűen alkalmazott feltételeknek való megfelelést.

(4) Mindegyik Fél jogosult megtagadni a jelen cikk (2) bekezdése szerinti üzemeltetési engedélyek kiadását vagy a jelen Megállapodás 3. cikkében meghatározott jogoknak a kijelölt légiközlekedési vállalatok általi gyakorlását az általa szükségesnek ítélt feltételekhez kötni, ha nem igazolt, hogy az adott légiközlekedési vállalatok tulajdonának túlnyomó része és tényleges ellenőrzése a légiközlekedési vállalatokat kijelölő Fél vagy annak állampolgárai kezében van.

(5) Amikor egy légiközlekedési vállalatot ilyen módon kijelöltek és engedélyeztek, az megkezdheti a megállapodás szerinti légi járatok üzemeltetését, amennyiben a menetrendeket – jelen Megállapodás 10. cikkének (5) bekezdése szerint – a Felek légiközlekedési hatóságai jóváhagyták és jelen Megállapodás 12. cikkével összhangban megállapított viteldíjak érvénybe léptek az adott járatok vonatkozásában.

5. cikk

Az üzemeltetési engedély visszavonása vagy felfüggesztése

(1) Mindegyik Félnek joga van egy üzemeltetési engedélyt visszavonni vagy a jelen Megállapodás 3. cikkében meghatározott jogoknak a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai általi gyakorlását felfüggeszteni vagy az általa szükségesnek ítélt feltételekhez kötni bármely alábbi esetben, ha:

- a) nem igazolt, hogy az adott légiközlekedési vállalat tulajdonának túlnyomó része és tényleges ellenőrzése a légiközlekedési vállalatot kijelölő Fél vagy annak szervei, vagy állampolgárai kezében van;
- b) a légiközlekedési vállalat nem tesz eleget az ezen jogokat biztosító Fél által meghatározott jogszabályi előírásoknak;
- c) a légiközlekedési vállalat tevékenységét nem a jelen Megállapodásban rögzített feltételekkel összhangban látja el.

(2) Ha csak a jogszabályok további be nem tartásának megakadályozása céljából a jelen cikk (1) bekezdése szerinti azonnali visszavonás vagy felfüggesztés, illetve feltételek előírása nem szükséges, ezen jogok csak a másik Fél légiközlekedési hatóságaival – jelen Megállapodás 17. cikke rendelkezéseivel összhangban – folytatott konzultáció után gyakorolhatók.

6. cikk

Jogszabályok alkalmazása

(1) Az egyik Fél államának – az adott Fél államának a területére belépő, ott-tartózkodó, illetve a területéről távozó, a nemzetközi légi forgalomban részt vevő légi járműre vagy ezen légi jármű üzemeltetésére és repülésére vonatkozó – jogszabályait az adott területre történő belépéskor, távozáskor és ott-tartózkodáskor a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatainak be kell tartaniuk.

(2) Az egyik Fél államának a belépésre, tranzitra, bevándorlásra, útlevelekre, vámkezelésre, vámokra, valutákra, közegészségügyi előírásaira és a karanténra vonatkozó jogszabályait az adott területen való tranzitban, belépéskor, távozáskor és ott-tartózkodáskor a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatainak az általuk a nemzetközi légiközlekedésben üzemeltetett légi jármű, a személyzet, az utasok, a poggyász, az áru és a postai küldemények vonatkozásában be kell tartaniuk.

(3) Egyik Fél sem biztosít kedvezményeket a jelen cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott rendelkezések alkalmazása vagy a felügyelete alá tartozó repülőterek, légi útvonalak, légi forgalmi szolgáltatások és kapcsolódó létesítmények használata során saját légiközlekedési vállalata vagy valamely más légiközlekedési vállalat számára a másik Fél hasonló nemzetközi légi járatot üzemeltető légiközlekedési vállalatával szemben.

7. cikk

A bizonyítványok és engedélyek elismerése

(1) Az egyik Fél által kiadott vagy érvényesített és érvényben lévő légi alkalmassági bizonyítványokat, szakszolgálati engedélyeket és jogosítványokat a másik Fél érvényesnek ismeri el a megállapodás szerinti légi járatok meghatározott útvonalakon történő üzemeltetése szempontjából, feltéve, hogy az ilyen bizonyítványokat vagy engedélyeket az Egyezmény szerint megállapított követelményekkel összhangban adták ki, vagy érvényesítették.

(2) Mindegyik Fél fenntartja magának a jogot, hogy az állama területe feletti átrepülés szempontjából ne ismerje el érvényesnek a másik Fél által a saját állampolgárai számára kiadott szakszolgálati engedélyeket és jogosítványokat.

8. cikk

Használati díjak

Az egyik Fél területén a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatainak a repülőterek és repülési létesítmények az említett légiközlekedési vállalatok légi járművei általi használatáért felszámított díjak nem lehetnek magasabbak, mint az első Fél hasonló nemzetközi légi járatot üzemeltető légiközlekedési vállalatainak felszámított díjak.

9. cikk

Közvetlen tranzit

Az egyik Fél államának területén közvetlen tranzitban áthaladó és a repülőtér erre a célra kijelölt területét el nem hagyó utasokat, poggyászokat és árukat egyszerűsített ellenőrzésnek vetik alá, kivéve az erőszakos cselekmények, a polgári légiközlekedés és a repülésbiztonság elleni jogellenes cselekmények elhárítása érdekében tett intézkedéseket, továbbá azon áruk, anyagok és értékek csempészetére vonatkozó biztonsági intézkedéseket, amelyeket a Felek államaik területén külön szabályoznak. A közvetlen tranzitban áthaladó poggyászok és áruk mentesek a vámok, illetékek, adók és más fizetési kötelezettségek alól, amelyek az áruknak az adott Fél államának területére történő importját vagy területéről történő exportját terhelik.

10. cikk

A megállapodás szerinti légijáratok üzemeltetésének irányadó elvei

(1) A Felek kijelölt légiközlekedési vállalatai tisztességes és egyenlő lehetőségeket élveznek államaik területei között, megállapodás szerinti légijáratok meghatározott útvonalakon történő üzemeltetésére.

(2) A megállapodás szerinti légijáratok üzemeltetése során az egyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai figyelembe veszik a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatainak érdekeit, hogy az utóbbi légiközlekedési vállalatok ugyanazon útvonalon vagy annak egy szakaszán üzemeltetett járatait indokolatlanul ne zavarják.

(3) A Felek kijelölt légiközlekedési vállalatai által üzemeltetett megállapodás szerinti légijáratoknak igazodniuk kell a meghatározott útvonalak szállítási igényeihez, és elsődleges céljuk kell hogy legyen az olyan kapacitás biztosítása, amely ésszerű terhelési tényező mellett megfelel az államaik területei közötti utas- és áruszállítás, beleértve a postai küldeményeket, iránt meglévő és ésszerűen előrebecsült igényeknek.

(4) Amennyiben az egyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalata a másik Fél államának területén elhelyezkedő pontok és harmadik ország pontjai között légijáratot üzemeltetnek, biztosítani kell, hogy az általános feltételekkel összhangban a nyújtandó kapacitás igazodjon:

- a) a kiindulási és a célországok közötti szállítási igényekhez,
- b) azon régió szállítási igényeihez, amelyen a megállapodás szerint légijárat keresztülhalad, valamint
- c) a tranzitforgalomból felmerülő igényekhez.

(5) A kijelölt légiközlekedési vállalatoknak, bármely megállapodás szerinti légijárat üzemeltetésének megkezdése előtt legalább harminc (30) nappal, mindkét Fél légiközlekedési hatóságaihoz jóváhagyásra be kell nyújtaniuk javasolt menetrendjeiket. Egyedi esetekben a határidő az említett hatóságok egyetértésével csökkenthető. Mindkét Fél ösztönzi a kijelölt légiközlekedési vállalatokat, hogy a meghatározott útvonal viszonylatában megállapodásra jussanak a menetrendeket illetően.

A kiegészítő járatok iránti kérelmeket a kijelölt légiközlekedési vállalatoknak szintén be kell nyújtania a másik Fél légiközlekedési hatóságaihoz.

11. cikk

Vámrendelkezések és mentességek

(1) Bármely Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által nemzetközi megállapodás szerinti légijáratok során üzemeltetett légijárművek, az azok fedélzetén lévő szokásos felszerelések, pótalkatrészek, üzemanyagok és kenőanyagok, valamint a légijárműveken tárolt készletek (beleértve az élelmiszereket, italokat és dohányárut) mentesek az import-korlátozások, vámok, díjak, adók, illetékek és más importhoz/exporthoz szorosan kapcsolódó fizetési kötelezettségek alól, feltéve, hogy a másik Fél területére történő belépéstől ezen felszerelések és készletek újbóli kivitelükig a légijármű fedélzetén maradnak.

(2) Mentesek a vámok, illetékek, adók és más – a Fél államának területére/ről történő – importhoz/exporthoz szorosan kapcsolódó fizetési kötelezettségek alól:

- a) a légijármű készletei, amelyeket az egyik Fél államának területén visznek fel a fedélzetre, a szóban forgó Fél hatóságai által rögzített kereteken belül, azzal a céllal, hogy a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által a meghatározott útvonalon üzemeltetett légijármű fedélzetén használják;
- b) a pótalkatrészek, amelyeket az egyik Fél államának területére, a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által a meghatározott útvonalon használt légijármű karbantartása vagy javítása céljából visznek be;
- c) az üzemanyagok és kenőanyagok, amelyek a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által a meghatározott útvonalon üzemeltetett légijármű számára szolgálnak, még abban az esetben is, ha az ilyen készleteket azon Fél állama területe fölötti repülés egy részén használják fel, ahol azt a fedélzetre vitték;
- d) a másik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által használt szükséges okmányok és azon dokumentumok, amelyeket a légiközlekedési vállalatok megkülönböztető jelzésével láttak el, beleértve a jegytömböket, légifuvarleveleket és a légítársaságok által díjmentesen terjesztett szokásos tájékoztató anyagokat (menetrendek, törzsutas programok, zsebkönyvek stb.), amelyeket az illető Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai a másik Fél államának területére a megállapodás szerinti légijáratok üzemeltetésével kapcsolatban bevitték vagy bevisznek.

A fenti bekezdésekben hivatkozott cikkek a vámhatóság ellenőrzése alatt állnak azon Fél államának jogszabályai szerint, amely területén a cikkek vannak.

(3) A légijármű szokásos felszerelései, valamint valamelyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatának a megállapodás szerinti légijáratok üzemeltetése során használt légijárműve fedélzetén szokásosan tartott anyagok, készletek és pótalkatrészek a másik Fél államának területén csak ezen Fél állama vámhatóságainak jóváhagyásával rakhatók ki. Ezeket minden esetben az említett hatóságok felügyelete alá kell helyezni arra az időre, amíg azokat újból kiviszik, vagy azokról a vámrendelkezésekkel összhangban másként rendelkeznek.

(4) Az elvégzett szolgáltatásokkal, raktározással és vámkezeléssel összefüggő díjak a Felek államainak jogszabályai szerint kerülnek felszámításra.

12. cikk

Viteldíjak

(1) Az egyik Fél kijelölt légiközlekedési vállalatai által a másik Fél államának területéről kiinduló vagy oda irányuló fuvarozásért felszámított viteldíjakat ésszerű szinten kell megállapítani, kellő figyelemmel minden meghatározó tényezőre, beleértve a felhasználók érdekeit, az üzemelés költségeit, a szolgáltatás jellemzőit, a jutalékkulcsokat, az ésszerű profitot, más légiközlekedési vállalatok viteldíjait és más piaci, kereskedelmi megfontolásokat.